Republika Srbija
VRHOVNI SUD
Kzz 851/2025
02.07.2025. godina
Beograd

Vrhovni sud, u veću sastavljenom od sudija: Gordane Kojić, predsednika veća, Aleksandra Stepanovića, Miroljuba Tomića, Tatjane Vuković i Dijane Janković, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Snežanom Medenicom, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog AA, zbog krivičnog dela ugrožavanje sigurnosti iz člana 138. stav 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog – advokata Željka Obradovića, podnetom protiv pravnosnažnih presuda Osnovnog suda u Šapcu – Sudska jedinica u Bogatiću K 702/21 od 25.12.2024. godine i Višeg suda u Šapcu Kž1 broj 39/25 od 24.02.2025. godine, te protiv pravnosnažnog rešenja Višeg suda u Šapcu Kž1 broj 49/25 od 27.03.2025. godine, u sednici veća održanoj dana 02. jula 2025. godine, doneo je

R E Š E NJ E

ODBACUJE SE zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog AA – advokata Željka Obradovića, podnet protiv pravnosnažnih presuda Osnovnog suda u Šapcu – Sudska jedinica u Bogatiću K 702/21 od 25.12.2024. godine i Višeg suda u Šapcu Kž1 broj 39/25 od 24.02.2025. godine, te protiv pravnosnažnog rešenja Višeg suda u Šapcu Kž1 broj 49/25 od 27.03.2025. godine.

O b r a z l o ž e nj e

Presudom Osnovnog suda u Šapcu – Sudska jedinica u Bogatiću K 702/21 od 25.12.2024. godine okrivljeni AA oglašen je krivim zbog izvršenja krivičnog dela ugrožavanje sigurnosti iz člana 138. stav 1. KZ, za koje delo mu je izrečena uslovna osuda, tako što mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od četiri meseca, sa rokom proveravanja od dve godine.

Istom presudom na osnovu člana 89a. KZ, prema okrivljenom je izrečena mera bezbednosti zabrane prilaženja i komunikacije sa oštećenim BB u trajanju od tri godine od dana pravnosnažnosti presude, na udaljenosti od 20 metara.

Na osnovu člana 87. KZ, prema okrivljenom je izrečena i mera bezbednosti oduzimanja predmeta – jedne metalne šipke dužine oko 70 cm.

Okrivljeni je obavezan da na ime troškova krivičnog postupka sudu plati paušal u iznosu od 5.000,00 dinara, te da Osnovnom javnom tužilaštvu u Šapcu na ime troškova postupka plati iznos od 9.000,00 dinara, sve u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude, i istovremeno je određeno da će sud o ostalim eventualnim troškovima postupka odlučiti posebnim rešenjem.

Presudom Višeg suda u Šapcu Kž1 broj 39/25 od 24.02.2025. godine, odbijena je kao neosnovana žalba branioca okrivljenog AA – advokata Željka Obradovića, a presuda Osnovnog suda u Šapcu – Sudska jedinica u Bogatiću K 702/21 od 25.12.2024. godine, potvrđena.

Rešenjem Višeg suda u Šapcu Kž1 broj 49/25 od 27.03.2025. godine, odbačena je kao neblagovremena žalba okrivljenog AA, izjavljena protiv presude Osnovnog suda u Šapcu – Sudska jedinica u Bogatiću K 702/21 od 25.12.2024. godine.

Branilac okrivljenog AA – advokat Željko Obradović zahtev za zaštitu zakonitosti podneo je protiv pravnosnažnih presuda Osnovnog suda u Šapcu K 702/21 od 25.12.2024. godine i Višeg suda u Šapcu Kž1 broj 39/25 od 24.02.2025. godine zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 2. tačka 1) ZKP, s tim što iz obrazloženja proizilazi da zahtev podnosi i protiv pravnosnažnog rešenja Višeg suda u Šapcu Kž1 broj 49/25 od 27.03.2025. godine, zbog povrede odredaba člana 225. u vezi člana 509. stav 1. ZKP i zbog povrede odredaba člana 32. i člana 39. Ustava Republike Srbije, sa predlogom da Vrhovni sud ukine pobijane odluke i predmet vrati Osnovnom sudu u Šapcu na ponovno odlučivanje.

Vrhovni sud je u sednici veća, ispitujući zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog u smislu odredbi člana 487. Zakonika o krivičnom postupku, ocenio da zahtev valja odbaciti, iz sledećih razloga:

Odredbom člana 484. ZKP propisano je da se u zahtevu za zaštitu zakonitosti mora navesti razlog za njegovo podnošenje (član 485. stav 1. ZKP). Kada se zahtev podnosi zbog povrede zakona (član 485. stav 1. tačka 1) ZKP) okrivljeni preko svog branioca, a i sam branilac koji u korist okrivljenog preduzima sve radnje koje može preduzeti okrivljeni (član 71. tačka 5) ZKP), takav zahtev može podneti samo iz razloga propisanih odredbom člana 485. stav 4. ZKP, dakle ograničeno je pravo okrivljenog i njegovog branioca na podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti u pogledu razloga zbog kojih mogu podneti ovaj vanredni pravni lek i to taksativnim nabrajanjem povreda zakona koje su učinjene u prvostepenom postupku i u postupku pred apelacionim odnosno drugostepenim sudom i to zbog povreda odredaba člana 74, člana 438. stav 1. tačka 1) i 4) i tačka 7) do 10) i stav 2. tačka 1), člana 439. tačka 1) do 3) i člana 441. stav 3. i 4. ZKP.

Branilac okrivljenog u uvodu zahteva za zaštitu zakonitosti, kao razlog podnošenja protiv pobijanih pravnosnažnih presuda, ističe bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 2. tačka 1) ZKP, zbog koje je podnošenje ovog vanrednog pravnog leka dozvoljeno okrivljenima preko branilaca.

Međutim, u obrazloženju zahteva branilac ne navodi u čemu se ova povreda sastoji, već ističe da se kritični događaj dogodio dana 26.02.2020. godine, te da je potvrda o oduzetim stvarima od okrivljenog sačinjena 25.02.2020. godine, pa je ostalo nejasno na koji način je okrivljeni mogao da učini krivično delo sa šipkom koja mu je oduzeta dan ranije, a kojim navodima, po oceni ovoga suda, branilac ukazuje na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 2. tačka 2. ZKP.

Nadalje, branilac u podnetom zahtevu ističe da je prvostepeni sud bez obrazloženja odbio dokazne predloge odbrane da se u toku postupka saslušaju svedoci VV i GG, te da se izvrši suočenje između okrivljenog i oštećenog, kojim navodima ukazuje na povredu odredaba člana 395. stav 2. ZKP.

Kako navedene povrede zakona – iz člana 438. stav 2. tačka 2) ZKP i iz člana 395. ZKP u smislu odredbe člana 485. stav 4. ZKP ne predstavljaju dozvoljene razloge za podnošenje ovog vanrednog pravnog leka okrivljenima preko branilaca, to je Vrhovni sud zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog u ovom delu odbacio kao nedozvoljen.

Branilac u ostalom delu zahteva pobija pravnosnažno rešenje Višeg suda u Šapcu Kž1 broj 49/25 od 27.03.2025. godine, ukazujući da je ovo rešenje doneto uz povredu odredaba člana 225. u vezi člana 509. stav 1. ZKP, koje se odnose na rok za izjavljivanje žalbe, pa kako navedene povrede, shodno odredbi člana 485. stav 4. ZKP, ne predstavljaju dozvoljene razloge za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti okrivljenima preko branilaca, to je Vrhovni sud podneti zahtev i u ovom delu odbacio kao nedozvoljen.

Najzad, branilac u obrazloženju zahteva ističe da su nižestepenim odlukama povređena ustavna prava okrivljenog, i to prava zagarantovana odredbama člana 32. i člana 39. Ustava Republike Srbije.

Kada se zahtev za zaštitu zakonitosti podnosi iz razloga propisanih odredbom člana 485. stav 1. tačka 3) ZKP, to se prema odredbi člana 484. ZKP, uz zahtev mora dostaviti i odluka Ustavnog suda ili Evropskog suda za ljudska prava kojim je utvrđena povreda ljudskog prava i slobode okrivljenog ili drugog učesnika u postupku, a koje je zajemčeno Ustavom ili Evropskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda i dodatnim protokolima.

Imajući u vidu da u konkretnom slučaju podnosilac zahteva za zaštitu zakonitosti uz zahtev nije dostavio odluku Ustavnog suda ili Evropskog suda za ljudska prava, to je Vrhovni sud našao da u pogledu ove povrede zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog nema propisan sadržaj.

Sa svega izloženog, a na osnovu odredbe člana 487. stav 1. tačka 2) u vezi člana 485. stav 4. ZKP u delu u kojem je zahtev odbačen kao nedozvoljen, a na osnovu člana 487. stav 1. tačka 3) u vezi člana 484. ZKP, u delu u kojem je zahtev odbačen jer nema zakonom propisan sadržaj, doneta je odluka kao u izreci.

Zapisničar-savetnik
veća-sudija

Predsednik

Snežana Medenica, s. r.

Gordana Kojić, s.r.

Za tačnost otpravka

Zamenik upravitelja pisarnice

Milanka Ranković